

[Dohrmann.]

at de har fundet ud af det, hvorfor tager man så ikke skridtet fuldt ud og gør det eneste rigtige, nemlig fuldstændig at ophæve loven om særlig indkomstskat? Man kunne oven i købet spare sig ulejligheden med selv at fremsætte forslag derom. Vi har et forslag liggende, og man er mere end velkommen til at stemme for dette forslag.

Vi er fra fremskridtspartiets side indstillet på at støtte ethvert forslag, som går i den rigtige retning, men det skal heller ingen hemmelighed være, at jeg slet ikke kan lide den vej, socialdemokratiet og forligspartierne nu er slået ind på, nemlig at særbegunstige de sønner og døtre, som tilfældigvis har en far, som ejer en bedrift. Vi er enige om, at generationsskiftet ikke må være det problem, det er i dag, men lempelserne bør gælde for alle. Det er ikke rimeligt udelukkende at begunstige en lille gruppe, hvorimod arbejdsmanden og den jordløse husmandssøn stadig væk må finde sig i de nuværende ondartede regler.

Jeg forstår rent ud sagt ikke, hvorfor socialdemokratiet og det radikale venstre kan være interesseret i en sådan lovgivning, men der sker jo så mange ting, når der bliver lavet de her natteforlig.

Jeg vil også gerne have en forklaring på, hvorfor det kun er generationsskiftet inden for landbruget, man har i tankerne. En masse byerhverv er ramt af de samme problemer som landbruget, men dem nævner man overhovedet ikke.

Jeg håber, at jeg ved at lytte til de efterfølgende ordførere kan finde ud af, hvem det er der mener, at man i særlig grad skal begunstige dem, hvis familie har en gård i forvejen.

Stetter (KF):

Lovforslag nr. L 119 er ret utilgængeligt, fordi der ikke er udarbejdet bemærkninger til de enkelte foreslåede ændringer. Derimod er lovforslag nr. L 160 udførligt belyst, men omfatter jo kun familieoverdragelser af landbrugsejendomme.

Jeg er ikke i stand til umiddelbart at sammenligne de to forslags virkninger vedrørende familiehandler inden for landbruget m. v. Jeg konstaterer derimod, at reglerne i forslag nr. L 119, venstres forslag, tilsigter en lavere pris til beregning af såvel kapitalvindingsskat som

gaveafgift, medens reglerne i ministerens forslag kun tilsigter en lavere pris til beregning af kapitalvindingsskatten.

Jeg håber, at ministeren og forligspartierne er positive over for at inddrage gaveafgiften under lovforslag nr. L 160. Den konservative gruppe vil gerne anbefale, at regeringens forslag suppleres med regler herom.

Regeringens lovforslag bygger på et forlig mellem augustforligspartierne og det konservative folkeparti, og det er vor gruppe naturligvis i alle tilfælde forpligtet af. Men vi er jo ikke forpligtet ud over familiehandlerne, og derfor er den konservative gruppe frit stillet i forhold til forslagene i nr. L 119. Vi vil se positivt på de enkelte forslag til nye bestemmelser, fordi vi altid er parate til at medvirke til lettelser i denne urimelige og komplicerede lov. Jeg erindrer om, at den konservative gruppe primært ønsker loven afskaffet. Den er uforenelig med det moderne vækstsamfund.

Bollmann (CD):

Om venstres forslag skal jeg anføre, at indholdet dels vedrører de samme emner, som behandles i ministerens forslag, dels vedrører spørgsmål, der indgår i drøftelserne mellem forligspartierne. På CDs vegne må jeg derfor sige, at vi må afvente resultatet af disse drøftelser, men vi vil da gerne under udvalgsarbejdet se nærmere på, om visse af enkelthederne kan indarbejdes i regeringens forslag.

Om selve regeringens forslag skal jeg sige, at det igennem længere tid har været klart, at loven om særlig indkomstskat lagde en bremse på generationsskiftet i det danske landbrug, der jo fra næsten alle sider har været ønsket for at fremme i særdeleshed den animalske landbrugsproduktion. Partierne bag februarforliget blev så enige om, at nu måtte problemerne løses på en fornuftig måde.

Det fremsatte forslag tager efter CDs opfattelse et rimeligt hensyn til de overgangsproblemer, der i givet fald ville opstå, hvis man som grundlag for overdragelsen lagde værdien fra den 16. alm. vurdering. Dette hensyn er dels taget ved, at man i reglen i § 2, stk. 2, tager udgangspunkt i den 15. alm. vurdering med et tillæg, dels ved at reglen gives tilbagevirkende kraft for hele kalenderåret 1977.

Det er CDs håb, at man i de mange tilfælde, hvor en familieoverdragelse er udskudt, nu vil